

Flytningen af Tøjhusetablissemnet vilde medføre, vil blive nødvendig hvad enten den Grund, som tilhører Militæretaten, skal afgives til Rigsdagsbygning eller ikke.

Krieger: Den høitærede Minister henviser atter i Dag til de to Spørgsmaal, som han allerede antydede ved Sagens Fremsettelse, og som rigtignok forekomme mig at være af saa overordentlig forskjellig indre Betydning, at jeg anser det for naturligt strax at stille dem ad, saaledes at det kun er det virkelig store Spørgsmaal, der bliver draget frem i Forgrunden, og at derimod det lille Spørgsmaal som er stillet i Spidsen, bliver lagt til Side. Det Spørgsmaal, der er stillet i Spidsen, er nemlig det, at det er nødvendigt at tage en Beslutning om Kristiansborg Slots Gjenopbyggelse, for at faae at vide, hvad der skal gøres med de Ruiner, som nu staa. Det er naturligvis i sin Orden, at der bør gøres Noget med Hensyn til disse Ruiner, men det er vist nok en meget lille Sag, som let kan ordnes uden synnerlig Vanskelighed. Jeg tror ikke, det kan og bør sættes i Forbindelse med det store Spørgsmaal, som her foreligger; det er en saa ringe Ting at forebygge, at der her sker nogen Skade, som vi senere ville bese. Det vil vist nok med stor Lethed kunne bringes i Orden efter Forhandling med en kyndig Arkitekt. Derimod var det et ganske anderledes stort og fundamentalt Spørgsmaal, den høitærede Minister dernæst fremhævede, nemlig hvad der egentlig skal være Formaalet med Kristiansborg Slots Gjenopførelse; thi at vi her i det mindste Alle ere enige om at ønske Slottet gjenopbygget, det betvivler jeg ikke. Spørgsmaalet er, hvorvidt Gjenopførelsen væsentlig skal ske med det Formaal for Die, som den nu foreliggende Plan gaar ud paa — thi saaledes har jeg rigtig nok forstaaet Planen, som om det skulde være Hans Majestæts Residensbolig, og at det ikke, saaledes som Slottet virkelig har været benyttet i lange Tider, alene skulde være Repræsentationslokaler — eller om det paa samme Tid, som det benyttedes i sidste Retning, tillige kunde indrettes saaledes, at der blev passende Leilighed for de husvilde Institutioner, som flakke om efter Branden, og som, i det Mindste for Rigsdagens Vedkommende, befunde sig meget ilde. Dette er, synes jeg, det store Spørgsmaal, og det har da ogsaa allerede viist sig, at der er fremkommet to forskjellige Ansættelser i saa Henseende, idet et æret Medlem (Haffner) har udtalt sig bestemt i den ene Retning, et andet æret Medlem her ved Siden af (Bloug) har udtalt sig bestemt i modsat Retning, ligesom

der tillige fra anden Side er faldet Ytringer, som synes mig i alt Fald at hælde til den sidste Retning. Jeg vil paa dette Stadium aldeles ikke komme ind paa en nærmere Drøftelse af de Grunde, som ere fremførte af ærede Medlemmer enten i den ene eller den anden Retning; men jeg tror, at det fremgaar allerede af de Udtalelser, der ere fremkomne, at der her foreligger et Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket der maa være andre Oplysninger til Stede end dem, der nu foreligger, førend der af Rigsdagen med Villighed kan ventes eller fordres nogen afgørende Bestemmelse. Det er den Slutning, jeg uddrager af de Forhandlinger, der ere førte her i Dag, og som kun bestyrke den Ansættelse, jeg fra første Færd havde. Jeg kan ikke Andet end fuldkomment paastømme og billige, at den høitærede Minister har i den samme Lov optaget de to forskjellige Bygningsarbejder, som det af ham forelagte Lovforslag omhandler, at den høitærede Minister ikke blot samtidig, men i samme Lovforslag har samlet sine Forslag med Hensyn til Fyldestgjørelsen af Hans Majestæts Krav og til Indretning af et passende Lokale for Rigsdagen. Det er mig overmaade kjært, at den høitærede Minister ikke under disse Tiders pinagtige Forhold har givet efter for en Svaghed med Hensyn til at lade sig influere af Stemninger, som kunde føre til at holde de to Krav fra hinanden; det er et Fortrin ved Lovforslaget, at det netop er fremkommet, som det er. Maatte jeg i Forbigaaende med Hensyn til den Kunstner, der har leveret de her foreliggende Tegninger, en Kunstner, der er hærdt over min Kos, henstille, om ikke den høitærede Minister, der omtalte en Ytring, han havde hørt om Kunstneren, nemlig at der ikke var een Mand i Verden, der saa hurtigt som han kunde have udført dette Arbejde, kunde acceptere et lille Endringsforslag, nemlig istedetfor „ikke Een“ at sige: „ikke Mange.“ Jeg er bange for, at selve Kunstneren ikke vilde sætte Pris paa at blive stillet frem som den Æneste i Verden, der kunde gjøre dette Arbejde, hvormod jeg er fuldstændig enig i, at ikke Mange kunde gjøre det. Ser opfattede ikke aldeles skarpt den høitærede Minister, men det forekom mig, at han antydede, at denne Mand havde erklæret, at der ved Slottets Gjenopbyggelse ikke vilde kunne vindes Plads baade for Familiebolig og Repræsentationsbolig for Kongehuset og for Lokaler til Rigsdagen. Det vil jeg gjerne tro, men Ordene faldt tillige, hvis jeg hørte dem rigtig, som om denne Mand ogsaa skulde have erklæret, at det var umuligt at finde Plads i det nye Kristiansborg Slot paa een Gang til Repræsen-